

NABOŻEŃSTWO POKUTNE NA ADWENT W ROKU WIARY

OBRZĘDY WSTĘPNE

Pieśń na wejście: Spuśćcie nam na ziemskie niwy

K. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego

W. Amen.

K. Łaska i pokój od Boga, który jest, który był i który przychodzi, nie będą z wami wszystkimi

W. I z duchem twoim.

Bracia i siostry, Adwent jest bardzo pięknym okresem liturgicznym. Swoje piękno zawdzięcza temu, że oczekujemy na przyjście Boga, który powiedział, że przyjdzie i przyniesie łaskę zwyciężającą zło, przyniesie pokój, sprawiedliwość i radość. Oczekujemy więc na Boga, który chce odnowić swoje zamieszkanie pośród nas, stać się znowu bliskim, jak ojciec, jak brat. Nie ma też nic piękniejszego nad czystość duszy i serca człowieka. Z takiego serca pochodzi wszelkie dobro, które świat przemienia i czyni coraz lepszym. Przyjęcie przychodzącego Boga przyczynia się do naszej przemiany, do naszego uświęcenia.

Oczekujemy więc na Boga, który nas miłuje i który niesie ze sobą miłość przebaczącą. Wszyscy potrzebujemy spotkania z kochającym Bogiem, który przebacza grzechy i czyni nasze życie nowym. Oczekiwanie na kogoś, kto nas kocha nadaje oczekiwaniu szczególny klimat, bo klimat radości. Nigdy wtedy nie pozostajemy bierni, chcemy coś na jego powitanie zrobić, chcemy się przygotować, aby Go godnie przyjąć. Chcemy się przygotować na radość spotkania z Bogiem rodzącym się w Betlejem już nie w tamtym mieście w Palestynie. On chce przyjść do Betlejem szczególnego, bo do Betlejem naszego serca, sumienia, umysłu, woli. Przyjąć Go można wiarą, która otwiera nam dostęp do całego bogactwa życia, jakie ze sobą niesie. Przyjąć go trzeba oczyszczonym sercem.

Nabożeństwo Pokutne, w którym uczestniczymy stwarza okazję do takiego przygotowania. Prośmy więc Boga o łaskę oczyszczenia naszego serca i sumienia na Jego przyjście.

Módlmy się.

Boże wszechmogący, który miłując człowieka przychodzisz, niosąc mu zbawienie, udziel nam swojego Ducha, aby otworzył serce nasze na Twoje słowo, które ma moc przemienić nasze myśli i pragnienia, aby mogły się Tobie podobać. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

LITURGIA SŁOWA

CZYTANIE I

MI 3,1 – 7

Czytanie z Księgi Proroka Malachiasza

Oto Ja wyślę anioła mego, aby przygotował drogę przede Mną, a potem nagle przybędzie do swej świątyni Pan, którego wy oczekujecie, i Anioł Przymierza, którego pragniecie. Oto nadejdzie, mówi Pan Zastępów. Ale kto przetrwa dzień Jego nadejścia i kto się ostoi, gdy się ukaze? Albowiem On jest jak ogień złotnika i jak ług farbiarzy. Usiądzie więc, jakby miał przetapiać i oczyszczać srebro, i oczyści synów Lewiego, i przecedzi ich jak złoto i srebro, a wtedy będą składać Panu ofiary sprawiedliwe. Wtedy będzie miła Panu ofiara Judy i Jeruzalem jak za dawnych dni i lat starożytnych. Wtedy przybędę do was na sąd i wystąpię jako świadek szybki przeciw uprawiającym czary i cudzołożnikom, i krzywoprzysięzcom, i uciskającym najemników, wdowę i sierotę, i przeciw tym, co gnębią obcych, a Mnie się nie lękają - mówi Pan Zastępów.

Ponieważ Ja, Pan, nie odmieniam się, więc dlatego wy, synowie Jakuba, nie jesteście zniszczeni, choć poczynając od dni waszych przodków, odstępowaliście od mych praw i nie przestrzegaliście ich. Nawróćcie się do Mnie, a Ja zwrócę się znowu ku wam, mówi Pan Zastępów.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 85(84) 9 -14

Refren: Okaż swą łaskę i daj nam zbawienie

Będę słuchał tego, co mówi Pan Bóg:
oto ogłasza pokój ludowi i świętym swoim;
Zaiste, bliskie jest Jego zbawienie dla tych, którzy się Go boją,
tak iż chwała zamieszka w naszej ziemi.

Spotkają się z sobą łaska i wierność,
ucałują się sprawiedliwość i pokój.
Wierność z ziemi wyrośnie,
a sprawiedliwość wychyli się z nieba.

Pan sam obdarzy szczęściem
a nasza ziemia wyda swój owoc.
przed Nim będzie kroczyć sprawiedliwość,
a śladami Jego kroków zbawienie.

CZYTANIE II

Flp 1,12 – 14. 21 – 30

Czytanie z listu świętego Pawła Apostoła do Filipian

Bracia, chcę, abyście wiedzieli, że moje sprawy przyniosły raczej korzyść Ewangelii, tak iż kajdany moje stały się głośnie w Chrystusie w całym pretorium

i u wszystkich innych. I tak więcej braci, ośmielonych w Panu moimi kajdanami, odważa się bardziej bez lęku głosić słowo Boże.

Dla mnie bowiem żyć - to Chrystus, a umrzeć - to zysk. Jeśli bowiem żyć w ciele - to dla mnie owocna praca. Co mam wybrać? Nie umiem powiedzieć. Z dwóch stron doznaję nalegania: pragnę odejść, a być z Chrystusem, bo to o wiele lepsze, pozostawać zaś w ciele - to bardziej dla was konieczne. A ufny w to, wiem, że pozostanę, i to pozostanę nadal dla was wszystkich, dla waszego postępu i radości w wierze, aby rosła wasza duma w Chrystusie przez mnie, przez moją ponowną obecność u was.

Tylko sprawujcie się w sposób godny Ewangelii Chrystusowej, abym ja - czy to gdy przybędę i ujrzę was, czy też będąc z daleka - mógł usłyszeć o was, że trwacie mocno w jednym duchu, jednym sercem walcząc wspólnie o wiarę w Ewangelię, i w niczym nie dajecie się zastraszyć przeciwnikom. To właśnie dla nich jest zapowiedzią zagłady, a dla was zbawienia, i to przez Boga. Wam bowiem z łaski dane jest to dla Chrystusa: nie tylko w Niego wierzyć, ale i dla Niego cierpieć, skoro toczycie tę samą walkę, jaką u mnie widzieliście, a o jakiej u mnie teraz słyszycie.

Oto słowo Boże.

Pieśń: Oto Pan Bóg przyjdzie, zrzessa świętych k'nam przybędzie:
wielka światłość w dzień ów będzie. Alleluja, alleluja (3 razy)

EWANGELIA

Mt 3,1 – 12

+ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

W owym czasie wystąpił Jan Chrzciiciel i głosił na Pustyni Judzkiej te słowa: «Nawróćcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie». Do niego to odnosi się słowo proroka Izajasza, gdy mówi:

Głos wołającego na pustyni:
Przygotujcie drogę Panu,
Dla Niego prostujcie ścieżki!

Sam zaś Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a jego pokarmem była szarańcza i miód leśny. Wówczas ciągnęły do niego Jerozolima oraz cała Judea i cała okolica nad Jordanem. Przyjmowano od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając przy tym swe grzechy.

A gdy widział, że przychodzi do chrztu wielu spośród faryzeuszów i saduceuszów, mówił im: «Plemię zmijowe, kto wam pokazał, jak uciec przed nadchodzącym gniewem? Wydajcie więc godny owoc nawrócenia, a nie myślcie, że możecie sobie mówić: "Abrahama mamy za ojca", bo powiadam wam, że z tych kamieni może Bóg wzbudzić dzieci Abrahamowi. Już siekiera do korzenia drzew jest przyłożona. Każde więc drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone. Ja was chrzczę wodą dla nawrócenia; lecz Ten, który idzie za mną, mocniejszy jest ode mnie; ja nie jestem godzien nosić Mu sandałów. On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem. Ma On wiejadło w ręku i oczyści swój omlot: pszenicę zbierze do spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym».

Oto słowo Pańskie.

HOMILIA
(myśli do homilii)

Bóg mówi. Kto słucha Boga, widzi wszystko oczami Boga, bo wierzy.

Oto Ja wyślę anioła mego, aby przygotował drogę przede Mną. (I czyt.)

Bóg posłał Kościół, posłał biskupów i kapłanów, którzy w imieniu Chrystusa wzywają: *Tylko sprawujcie się w sposób godny Ewangelii Chrystusowej.* (II czyt.) Spójrz z wiarą na Boga i spójrz z wiarą w Boga na siebie i zapytaj się, kogo słuchasz i jak się sprawujesz, jako uczeń Chrystusa, jako Boże dziecko. Jak się sprawujesz w domu, poza domem, czyli tam gdzie się znajdujesz?

Co świadczy o tym, że życie swoje układasz według Ewangelii, a co temu przeczy?

Co oznaczają dla ciebie słowa, które słyhać z dzisiejszej Ewangelii?

Nawróćcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie.

Św. Jan Chrzciciel zapowiadając przyjście Jezusa Chrystusa mówi, że On ma wiejadło w ręku. Obraz zaczerpnięty z rolnictwa dobrze oddaje prawdę o tym, że Jezus Chrystus dokona oczyszczenia w świecie, oddzielenia plew od ziarna pszenicy, kłamstwa od prawdy. Stanie się to przez Jego nauczanie, a zwłaszcza przez Jego śmierć i zmartwychwstanie.

Co trzeba ze mnie „wywiać”?

W każdym z nas musi się wciąż dokonywać oddzielanie plew kłamstwa od pszenicy prawdy. Bez wiary w Jezusa Chrystusa, który jest Prawdą tego dokonać nie można, ponieważ nie mamy innego kryterium, punktu odniesienia dla naszego życia. Bez tego kryterium życie nasze będzie poplątane. Nawrócić się to przyjąć Chrystusa, Jego Ewangelię, a nie „mądrość światową” za kryterium naszego życia. Nawracanie się służy naszej dobrej przyszłości.

Dla wierzącego, który się nawraca, przyszłość zawsze będzie dobra i godna człowieka. Gdy się nawraca według pomysłu Boga widać to w tym, że wszystko, co go stanowi, czym żyje odnosi do Boga.

Z Listu Apostolskiego Benedykta XVI, *Porta fidei*:

„Rok wiary, w tej perspektywie jest zaproszeniem do autentycznego i nowego nawrócenia do Pana, jedyne Zbawiciela świata” (PF 6).

„Podwoje wiary” (por. Dz 14, 27) są dla nas zawsze otwarte. Wprowadzają nas one do życia w komunii z Bogiem i pozwalają na wejście do Jego Kościoła. Próg ten można przekroczyć, kiedy głoszone jest Słowo Boże, a serce pozwala się kształtować łaską, która przemienia. Przekroczenie tych podwoi oznacza wyruszenie w drogę, która trwa całe życie” (PF 1).

PF 13. „Niezmierznie ważne będzie w tym Roku przypomnienie historii naszej wiary, w której przeplatają się niezgłębiona tajemnica świętości i grzechu. Podczas, gdy pierwsza z nich ujawnia ogromny wkład, jaki wnieśli mężczyźni i kobiety we wzrost i rozwój wspólnoty poprzez świadectwo swego życia, to druga musi prowokować w każdym szczere i trwałe dzieło nawrócenia, by

doświadczyć miłosierdzia Ojca, który wychodzi na spotkanie każdego człowieka”.

RACHUNEK SUMIENIA

Mówię: wierzę w Boga.

Czyje słowo liczy się w moim życiu bardziej, słowo Boga czy słowa świata?

Kto w moim życiu ma najwięcej do powiedzenia Bóg czy świat?

Co czynię, aby lepiej i uważniej słuchać słowa Bożego czytając Pismo św., słuchając kazań, konferencji?

W jaki sposób pogłębiam swoją wiarę?

Jakie podejmuję wysiłki, aby moja rodzina była wierząca?

Jak zachowuję tradycje religijne w rodzinie?

Jak przeżywam Adwent i jak planuję przeżyć Boże Narodzenie?

Czy mam odwagę przyznać się publicznie, że jestem wierzącym?

U kogo szukam rozwiązań trudnych spraw?

Ile czasu poświęcam codziennie Bogu na modlitwę?

Czy modlimy się w rodzinie wspólnie? Jak często?

Jak rozpoczynam i kończę dzień, posiłek?

Z jakim nastawieniem pracuję?

Jak często Bogu dziękuję za pracę i swoją pracę Bogu ofiaruję?

Czym charakteryzuje się przeżywanie przeze mnie niedzieli?

Jakim dniem jest dla mnie niedziela, dniem Eucharystii czy tylko dniem wolnym?

Pierwsi chrześcijanie mówili: „nie możemy żyć bez Mszy św.” Dlaczego chodzę na Mszę św. w niedzielę?

Czy nie kradnę mojej rodzinie, moim pracownikom dnia świętego przymusową pracą?

Co z mojej strony (słowo, czyn, gest) sprawiło rodzinie, czy komukolwiek jakąś przykrość, albo może nawet krzywdę?

„Wiara jest czynna przez miłość”. Jeśli jestem wierzący w Chrystusa, to, w jaki sposób to wyraża się w moim życiu?

Przebaczenie jest otwarciem drzwi przychodzącemu Chrystusowi. Komu jeszcze nie przebaczyłem? Kiedy to zrobię? Przeżywanie Bożego Narodzenia bez przebaczenia nie jest prawdziwe, ani pełne.

Co powinienem jeszcze uczynić, aby przeżywać Boże Narodzenie po chrześcijańsku, po katolicku?

LITURGIA POKUTNA

Celebrans:

Bracia i siostry, prosimy Boga, aby oczekiwanie na bliskie już przyjście naszego Pana, które przeżywać i czcić będziemy w czasie Świąt Bożego Narodzenia, sprawiło, że Chrystus znajdzie w nas wiarę, gdy przyjdzie i zastał nas przygotowanych.

Z pokorą wołajmy do Boga: **Zmiłuj się nad nami, Panie.**

1. Panie, Ty, który masz słowa życia wiecznego, przebacz nam, że wciąż za mało Cię słuchamy i dlatego często upadamy, ulegając własnym słabościom.
2. Panie, Ty nie chcesz śmierci grzesznika, lecz, aby się nawrócił i żył, przebacz nam, że bardziej cenimy usprawiedliwianie naszych grzechów, niż prosimy Cię o zmiłowanie.
3. Panie, Ty chcesz zamieszkać w sercach czystych i pokornych, oczyść nasze serca z tego, co w nich zajmuje Twoje miejsce na skutek naszej niewiary w Ciebie.
4. Panie, Ty uzdrawiając ludzi pytałeś ich o wiarę w Ciebie, przebacz, że wciąż za mało w Ciebie wierzymy i w trudnościach szukamy rozwiązań tylko ludzkich, a za mało wierzymy w Twoją mądrość i moc.
5. Panie, Ty wiesz, że pragniemy być szczęśliwi, żyć w pokoju i w wolności od tego, co może nas niepokoić, ale zapominamy, że pełne szczęście możemy znaleźć tylko w Tobie, naszym Odkupicielu.
6. Panie, Ty, co roku pozwalasz nam obchodzić święta swojego Narodzenia, spraw, abyśmy je przeżywali wierząc w Ciebie, posłanego przez Ojca i przyjęli Cię tak, aby świat uwierzył w Boga, który go umiłował, widząc nasze szczęście i radość z Twoich Narodzin.

Zwróćmy się teraz do Boga Ojca, tak jak nauczył nas Jezus Chrystus, prosząc Go o odpuszczenie naszych grzechów.

Ojcze nasz...

Celebrans:

Wszzechmogący Boże, Ty z miłości do nas ludzi posłałeś na świat swojego Syna i wzywasz nas do przygotowania dla Niego dróg, spraw, abyśmy z wiarą i z czystymi sercami przyjęli Go przychodzącego i w radości przeżywali święta Jego Narodzenia. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Amen:

Błogosławieństwo.

Pieśń na zakończenie: Niebiosą roś spuście nam z góry